

عنوان مقاله:

تحلیل ساز و کارهای مسئولیت مدنی در جبران خسارت ناشی از آسیب های زیست محیطی

محل انتشار:

مجله انسان و محیط زیست، دوره 20، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

حسین جلالی - استادیار گروه حقوق، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، البرز، ایران. (مسوول مکاتبات)

خلاصه مقاله:

خسارات جسمی، مادی و معنوی وارده شده به اشخاص، متعاقب بروز آسیب های زیست محیطی، ضرورت پیش بینی و بکارگیری نظام متناسب مسئولیت مدنی به منظور جبران خسارات مزبور را بیش از پیش ضروری می سازد. با وجود انجام پژوهش های متعدد در این زمینه، واکاوی هرچه بیشتر ارتباط میان دو مقوله «مسئولیت مدنی» و «حفاظت از محیط زیست»، به منظور تحلیل ساز و کارهای مقوله نخست در جبران خسارات ناشی از آسیبهای وارده به مقوله دوم، امری اجتناب ناپذیر است. این پژوهش از نوع توصیفی- تحلیلی بوده و نگارنده به روش کتابخانه ای و تهیه فیش و مراجعه به قوانین و مقررات و مقالات متعدد، اقدام به پژوهش نموده است. یافته های پژوهش موید آن است که با توجه به عدم کفایت ساز و کارهای مسئولیت مدنی مبتنی بر تقصیر به منظور جبران خسارات ناشی از آسیب های زیست محیطی و لزوم روی آوردن به ساز و کارهای مبتنی بر مسئولیت مدنی محض، مولفه هایی همچون بیمه مسئولیت محیط زیست و صندوق تامین خسارت محیط زیست در این راستا، می توانند مفید فایده واقع گردند؛ اگرچه که رویکرد حقوق بین الملل محیط زیست در این زمینه، حقوق بشری نمودن مقوله محیط زیست است. عدم اجباری نمودن بیمه مسئولیت محیط زیست برای مشاغل آلاینده و همچنین فقدان مقرر قانونی در خصوص صندوق های تامین خسارت ویژه محیط زیست، مهمترین چالش های پیش روی کارآمدی نظام مسئولیت مدنی حال حاضر ایران به منظور جبران خسارات ناشی از آسیب های زیست محیطی است.

کلمات کلیدی:

آسیب زیست محیطی، بیمه، تقصیر، صندوق تامین خسارت، مسئولیت مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1871923>

